

kratiske ordfører sagde nej til. Det vil løse alle de problemer, som fru Sophie Hæstorp Andersen går herop og ligesom pådutter mig. Det burde ordføreren være klar over, inden hun bevæger sig ud på så dybt vand; der kan man nemlig træffe at drukne, skal jeg sige. Det vil være utrolig klogt, at man, inden man går ind i en sådan debat, har sat sig grundlæggende ind i de her ting.

Så må jeg sige, og det kan nok være en glæde for fru Sophie Hæstorp Andersen: Jeg har ikke personlig, og det har partiet heller ikke, noget imod private sygehuse, men jeg ser gerne, og det lægger jeg ikke nogen skjul på, et godt offentligt hospitalsvæsen, og i det øjeblik, vi har et velfungerende, godt offentligt hospitalsvæsen, vil der jo være så meget mindre brug for de private hospitaler.

Til fru Karen Klint om regionalpolitiske konsekvenser: Der var engang en, der hed Storm P., og han sagde, det er så svært at spå, specielt om fremtiden. Hvordan skulle jeg kunne stå her og sige, hvordan udviklingen bliver de næste 3, 4, 5, 6 år? Vi lever i en tid, hvor tingene sker med en hast, der er helt uden sidestykke, forandring, og hvad ved jeg, måske skal amterne helt nedlægges om 3 år, eller hvornår det er, og så er det en helt ny situation. Så det er altså helt hypotetisk at begynde at stå og diskutere her, hvordan vi vil se på den økonomiske situation, hvis der stadig væk er amter om 5 år. Det er jo også derfor, at aftalerne mellem regeringen, altså finansministeren, og amterne og kommunerne kun gælder for 1 år, for der sker hele tiden så meget, hvor man skal justere en lang række ting. Derfor synes jeg, at man skal være glad for, at det er 1-årige aftaler, hvor man hele tiden kan fremkomme med synspunkter.

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Det er svært at forstå, hvorfor denne her debat kan være vand på Dansk Folkepartis mølle.

Kl. 16.50

Lad mig lige forstå det korrekt. Dansk Folkeparti sad ude i Vestsjællands Amt og stemte for, at man lukkede fire sygehuse i Vestsjællands Amt for at overholde skattestoppet, samtidig med at Dansk Folkeparti inde i Folketinget fremsætter et forslag om, at man vil finde midler til ikke at lukke sygehusene ude i amterne, og i dag behandler vi et forslag, som skal fjerne penge fra amterne, tvinge en masse amter ud i spekulationer om, at de bliver nødt til at lukke sy-

gehuse ikke bare her og nu, men også i det næste år og året efter igen.

Hvordan hænger det sammen, at man ude i amterne stemmer for nedlæggelse af små sygehuse og så bagefter kommer herind og fremsætter forslag om, at man ikke må lukke små sygehuse, og når man så herinde igen diskuterer, hvordan vi skaffer penge til små sygehuse, ja, så stemmer man også imod?

Jeg kan ikke helt se, hvordan Dansk Folkeparti kan få de ender til at hænge sammen, men det kan være, at hr. Poul Nødgaard kan oplyse mig om det.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Nu er det ikke det mest almindelige her fra Folketingets talerstol, at man har ondt af nogen. Jeg har faktisk lidt ondt af fru Sophie Hæstorp Andersen, for hun taler uden at vide, hvad hun taler om.

Situationen i Vestsjællands Amt var den, før budgetlægningen overhovedet gik i gang, at da fremlagde Venstre amtsborgmesteren en plan om at nedlægge stribevis af sygehuse i Vestsjællands Amt, fire skulle vist helt nedlægges, og to skulle amputeres. Der blev en afstemning i amtsrådssalen, om amtsborgmesteren kunne arbejde videre med de ting i forbindelse med den forestående budgetlægning, og det blev vedtaget med Venstres og De Konservatives stemmer, imod stemte Dansk Folkeparti som det eneste parti. Derimod undlod fru Sophie Hæstorp Andersens parti, Socialdemokratiet, at stemme, og de undlod mere eller mindre at stemme, for at de dermed kunne lade amtsborgmesteren arbejde med de der, undskyld jeg siger det, lidt fællese sygehusplaner.

Jeg synes, det havde været rart for fru Sophie Hæstorp Andersen at have sat sig lidt ind i disse ting, inden hun bevæger sig ind i en debat om nogle lokale ting, som fru Sophie Hæstorp Andersen burde vide, inden hun begynder at diskutere det her fra Folketingets talerstol.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg forstår godt hr. Poul Nødgaards vanskeligheder i den her sag. Jeg vil ikke engang sige, jeg har ondt af ham. Hvad var det, der skete i Vestsjællands Amt, hvis vi skal fortsætte historien? Nu skal det her jo ikke bare være Vestsjællands Amt. Det var jo, at Socialdemokratiet samlede et flertal, hvor Dansk Folkeparti var nødt til at